

[Henning Philipsen.]

skubbe ansvaret fra sig for, at man selv har været med til at ødelægge formen for boligbyggeri herhjemme. Man har brugt én bestemt som prægelknabe, og det har været det almenyttige byggeri. Man har ligesom prøvet at skubbe det ansvar fra sig. Sagen er jo, at det ikke er noget, man har fundet på nu. Der er jo ikke noget nyt i det. Man har selv et ansvar for det, og derfor er det ikke rigtigt efter min mening at skubbe ansvaret fra sig. Man kan ikke være uvidende om, at denne udvikling blev forudsagt, for det sagde vi; dengang man gik hen og etablerede boligforliget i 1966. Det blev sagt til de øvrige partier her i tinget. At man ikke ville tage det ad notam, det må man nu bøde for i disse dage — og de, der bøder mest for det, det er det almenyttige byggeri og dets lejere.

Jeg synes nok, det var nye toner, hvis jeg forstod hr. Dahlgaard rigtigt, når hr. Dahlgaard ønskede kapitalmarkedsrådets medvirken til afgørelse af, hvor meget vi havde at bygge boliger for, idet det skulle indgå i den samlede bedømmelse, når man i boligudvalget skulle prøve at formulere en langsigtet boligpolitik. Jeg synes, det er noget ganske centralt, og jeg vil da gerne tage det for dets pålydende. Det er noget af det aller vigtigste og har været det for os, det er der ikke noget nyt i, det ved hr. Dahlgaard også. Men jeg opfatter det som nye toner fra hr. Dahlgaards og hans partis side, at det, man i og for sig tilstræber, er, at man finder ud af: hvor stor en del af vore ressourcer kan vi anvende til boligbyggeri i enhver form? Og er den sammensætning, man har, rigtig, at boligbyggeriet herhjemme for nærværende præsteres med 60 pct. parcelhusbyggeri, mens de 40 pct. er anden form for byggeri? Endelig, hvad jeg også synes var rigtigt, hvis jeg har opfattet hr. Dahlgaard rigtigt: anvender vi disse ressourcer, som vi nu ønsker at stille til rådighed, rigtigt? Med andre ord: hvad får vi for den krone, vi giver ud til boligbyggeri? Jeg vil meget, meget gerne fordomsfrit gå ind i en diskussion på disse præmisser. Jeg synes, det er særdeles nødvendigt at gøre det.

Boligministeren (Helge Nielsen): Må jeg som en generel betragtning, jeg mente jeg fremsatte i første omgang, men som jeg da

godt vil gentage og gøre tydeligere, sige, at jeg også er af den opfattelse, at der fremover i den kommende boligpolitik må ske en større selvfinansiering i den sociale sektor; og det ved jeg også at man fra den sociale sektors side er klart indstillet på.

Må jeg sige til fru Clara Munck: jeg har også læst redegørelsen fra socialforskningsinstituttet om vores forstadsmiljøer, men jeg har måske haft lidt andre briller på, for jeg synes ikke, det så tydeligt fremgik, at det direkte var et spørgsmål om ejerbolig eller lejerbolig, men et spørgsmål om, hvordan boligen var udformet. Det var spørgsmålet om lav bebyggelse eller høj bebyggelse, man tog stilling til. I hvert tilfælde var et af vore kendte sociale boligkomplekser, Albertslundområdet, jo direkte med inde i undersøgelsen, og det blev netop brugt som et godt og et rigtigt boligmiljø. At der også fandtes de andre betragtninger, som fru Clara Munck refererede, vedrørende dem, der ønskede deres egen bolig, erkender jeg, men jeg synes blot, at hovedspørgsmålet drejede sig om høj eller lav bebyggelse. Man er jo netop fra boligsekskabernes gået meget stærkt ind i tanken om lav, tæt bebyggelse, og vi har vel Farum Midtpunkt som et godt eksempel, hvor man nu har udlejert første afdeling. Der har vel været en interesse for dette byggeri, som er større, end vi nogen sinde har set den. Jeg tror, det er ca. 20.000 mennesker, der nu har været ude og se på det, og de første 650 lejligheder er revet væk. Selv om jeg erkender, at der er tale om en særlig fordelagtig husleje politik, så tror jeg, denne interesse siger lidt om, at selve udformningen af dette boligprojekt tiltaler folk.

Jeg har rigtigt sagt i et interview til Politiken i denne uge, at jeg ikke mener, det er en rigtig og ønsket balance, der er, og jeg vil da godt understrege det ved at sige, at jeg er da ikke sikker på, at alle har valgt deres bolig ud fra ønsket om netop at have den form for bolig, men måske i højere grad ud fra et økonomisk hensyn, ud fra, hvad der var økonomisk mest fordelagtigt. Det tror jeg er rigtigt, ellers havde jeg naturligvis ikke sagt det. Vores målsætning må være at skabe et boligmarked, hvor der kan blive et frit valg, således at både den, der ønsker den ene form, og den, der ønsker den anden form, kan få deres ønsker opfyldt.

Må jeg sige til hr. Christophersen, der ef-